

POSTANOWIENIE

Dnia 4 stycznia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Wiesław Błuś (przewodniczący)

SSN Antoni Kapłon (sprawozdawca)

SSN Jan Bogdan Rychlicki

Protokolant: Marcin Szlaga

przy udziale prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej płk. Jana Żaka,
w sprawie szer. J. O. skazanego z art. 280 § 1 kk i innych, po rozpoznaniu w
Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 4 stycznia 2005 r., zażalenia obrońcy
skazanego na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 22
października 2004 r., sygn. akt: Cs. .../04, po wysłuchaniu wniosku prokuratora

p o s t a n o w i ł :

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

U Z A S A D N I E N I E

Prawomocnym wyrokiem Wojskowego Sądu Garnizonowego w K. z dnia 14 maja 2004 r., sygn. akt: Sg .../04, szer. J. O. został skazany za popełnienie przestępstw: z art. 280 § 1 kk, 338 § 1 kk i 338 § 2 kk – dwukrotnie na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Obrońca skazanego złożył wniosek, na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k., o wznowienie postępowania w opisaney wyżej sprawie, uchylenie wskazanego wyżej wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w K.

Wojskowy Sąd Okręgowy w W., po rozpoznaniu tego wniosku, postanowieniem z dnia 22 października 2004 r., sygn. akt: Cs. .../04, wniosek ów oddalił.

Na to postanowienie obrońca szer. J.O. złożył zażalenie, zarzucając:

- „1. naruszenie prawa materialnego, a to art. 540 § 1 pkt 2 lit. b kpk poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że zapis przepisu dotyczy jedynie obligatoryjnych przypadków nadzwyczajnego złagodzenia kary,
2. naruszenie prawa materialnego, a to art. 540 § 1 kpk przez jego błędną wykładnię co do zakresu i znaczenia określenia nowych okoliczności nie znanych wcześniej sądowi”.

Na tej podstawie skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne w stopniu oczywistym i jako takie nie może zostać uwzględnione.

Z treści art. 540 § 1 pkt 2 kpk jednoznacznie wynika, iż postępowanie sądowe zakończone prawomocnym wyrokiem wznawia się, jeżeli po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody nie znane przedtem sądowi, które z kolei wskazują na zaistnienie przesłanek opisanych pod lit. a, b lub c.

W sprawie niniejszej nie ulega żadnej wątpliwości, iż orzeczenie TWKL w K. z dnia 8 kwietnia 2004 r., dotyczące szer. J. O. było znane sądowi meriti, który ujawnił je na rozprawie głównej (vide protokół rozprawy głównej, k. 242 v.). W tym stanie rzeczy jako oczywisty jawi się brak powołanej przez wnioskodawcę podstawy do wznowienia postępowania, a to *propter nova*.

W takiej zaś sytuacji dywagacje w przedmiocie ewentualnego zaistnienia w sprawie okoliczności zobowiązujących do nadzwyczajnego złagodzenia kary są zbędne.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.